

Tóth Krisztina

Háttér

A TEREK CIKLUSBÓL

A véres vízben kampós kötelek.
A tetemet a fedélzetre vonják,
hullámlzó zátony, csillámló homokzsák,
a résen kifordulnak a belek.

A szonár befogta az éneket.
Sok-sok halász jön, mind teszi a dolgát,
késsel a fényes, tömör farokhoz lát,
combig csizmában, vödrökkel temet.

Süllyed a nap és fogy a bálnatest.
Az óceánban gyűrűzik a dallam,
a kék háttér most feketedni kezd,

orkán fűtyül a messzi bálnadalban,
a reflektor a dermedt égre fest,
de a vészkürtök mind némák maradnak.

Sumonyi Zoltán

Pompeji messze van

1. [A VEZÚV]

A nagybátyám akkor nálunk lakott,
mert Misenumban horgonyzott a flotta.
Anyám déltájt egy nagy füstoszlopot
vett észre távol, mely elárasztotta
a fél eget, mint piszkos, szürke lomb,
amit a füstoszlop lassan kibont.

Azt nem láttuk, hogy melyik hegyből tört föl.
Anyám a bátyjának riasztva szólt,
ki éppen akkor jött ki a fürdőből,
s egy pergamentekercs fölé hajolt,
hogy leheverve majd a nagy teraszra,
uzsonna közt a jegzetét javítsa.